

USTAWA

z dnia 21 kwietnia 1966 r.

o rzecznikach patentowych.

Art. 1. Ustawa normuje zadania, zakres działania i obowiązki rzeczników patentowych oraz warunki ich powołania.

Art. 2. 1. Rzecznikiem patentowym jest osoba wpisana na listę rzeczników patentowych i zatrudniona w tym charakterze jako pracownik w uspołecznionym zakładzie pracy.

2. Listę rzeczników patentowych prowadzi Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwany dalej Urzędem Patentowym.

Art. 3. Rzecznik patentowy jest powołany do udzielania porad i pomocy technicznej oraz prawnej w sprawach ochrony wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych, jak również do wykonywania wszelkich czynności związanych z tą ochroną w Polsce i za granicą, do pobudzania twórczości wynalazczej oraz do ochrony interesów właścicieli i twórców projektów wynalazczych.

Art. 4. 1. Rzecznikiem patentowym może być obywatel polski, zamieszkały stale w Polsce, korzystający w pełni z praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, posiadający pełną zdolność do czynności prawnych, który daje rękojmię należytego wykonywania zadań rzecznika patentowego, a ponadto:

- 1) uzyskał tytuł magistra-inżyniera lub inżyniera; magistra w zakresie studiów ekonomicznych, prawniczych lub matematyczno-przyrodniczych,
- 2) odbył co najmniej pięcioletnią pracę w zawodzie związanym z posiadaniem wykształceniem,
- 3) ukończył szkolenie na rzecznika patentowego uznane przez Urząd Patentowy,
- 4) złożył w Urzędzie Patentowym egzamin na rzecznika patentowego z wynikiem pomyślnym.

2. Prezes Urzędu Patentowego może w drodze wyjątku, w uzasadnionych przypadkach, zwolnić kandydata na rzecznika patentowego w całości lub w części od obowiązku posiadania warunków określonych w ust. 1 pkt 1—3.

3. Prezes Urzędu Patentowego określa przedmiot egzaminu na rzecznika patentowego oraz wyznacza komisję egzaminacyjną w składzie przewodniczącego i co najmniej czterech członków.

Art. 5. Prezes Urzędu Patentowego wydaje decyzję o wpisaniu na listę rzeczników patentowych i wydaje rzecznikowi patentowemu odpowiednie świadectwo.

Art. 6. 1. Prezes Urzędu Patentowego skreśli rzecznika z listy rzeczników patentowych w przypadku:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) utraty z mocy wyroku sądu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych,
- 3) ubezwłasnowolnienia,
- 4) złożenia przez rzecznika prośby o skreślenie z listy rzeczników patentowych,
- 5) rozwiązania bez wypowiedzenia z winy pracownika stosunku pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W porozumieniu z właściwym ministrem (przewodniczącym prezydium wojewódzkiej rady narodowej) Prezes Urzędu Patentowego może skreślić rzecznika z listy rzeczników patentowych, gdy rzecznik ten przestał dawać rękojmię należytego wykonywania zadań rzecznika patentowego. Od decyzji w tej sprawie służy odwołanie do Prezesa Rady Ministrów.

Art. 7. Rzecznikowi patentowemu nie wolno wykonywać czynności rzecznika w imieniu własnym i na własny rachunek.

Art. 8. 1. Rzecznik patentowy nie może objąć innego dodatkowego stanowiska lub podjąć ubocznego zajęcia bez uprzedniego uzyskania zezwolenia. Zezwolenia udziela kierownik zakładu pracy, w którym rzecznik jest zatrudniony, jeżeli obowiązujące przepisy nie postanawiają inaczej. Nie może być udzielone zezwolenie, gdyby objęcie dodatkowego stanowiska lub ubocznego zajęcia pozostawało w sprzeczności z obowiązkami rzecznika patentowego.

2. Rzecznik patentowy podlega wyłączeniu na zasadach określonych w kodeksie postępowania administracyjnego.

Art. 9. W przypadku rozwiązania przez wypowiedzenie lub za obustronną zgodą stosunku pracy z uspołecznionym zakładem pracy prawo wykonywania czynności rzecznika patentowego ulega zawieszeniu do czasu podjęcia czynności rzecznika patentowego na podstawie stosunku pracy w tym samym lub innym uspołecznionym zakładzie pracy.

Art. 10. W sprawach dotyczących stosunku pracy rzecznika patentowego i jego odpowiedzialności służbowej za wykonywanie zadań rzecznika patentowego stosuje się odpowiednio przepisy w tym zakresie, obowiązujące pracowników uspołecznionego zakładu pracy, w którym rzecznik patentowy jest zatrudniony.

Art. 11. 1. Osoby fizyczne oraz osoby prawne, nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, mające zamieszkanie lub siedzibę w Polsce, są uprawnione do korzystania na zasadzie odpłatności z usług jednostek organizacyjnych podległych prezdyjom rad narodowych, w zakresie czynności rzeczników patentowych.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych ustala, które spośród jednostek organizacyjnych podległych prezdyjom rad narodowych obowiązane są świadczyć usługi, o których mowa w ust. 1.

3. Z usług jednostek organizacyjnych podległych prezdyjom rad narodowych korzystać mogą również uspołecznione zakłady pracy nie zatrudniające rzeczników patentowych, jeżeli właściwy minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) nie zarządzi inaczej.

Art. 12. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych w drodze rozporządzenia określi postępowanie przy dokonywaniu wpisów na listę rzeczników patentowych i skreśleń z tej listy oraz przypadki, w których kandydat na rzecznika patentowego może być zwolniony w całości lub w części od obowiązku posiadania warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1—3, ustali organizację pracy rzeczników patentowych oraz zasady wykonywania czynno-

ści rzeczników patentowych, w tym także na rzecz innych społeczniczonych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych, wyda szczegółowe przepisy o zadaniach rzeczników patentowych oraz unormuje ich obowiązki i uprawnienia a także zasady ich wynagradzania.

Art. 13. 1. Rada Ministrów ureguluje sprawę zastępowania na zasadzie odpłatności osób fizycznych i prawnych mających zamieszkanie lub siedzibę za granicą w zakresie czynności związanych ze zgłaszaniem przez te osoby wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych do opatentowania lub zarejestrowania w Polsce.

2. Czynności zastępstwa osób fizycznych i prawnych, mających zamieszkanie lub siedzibę w Polsce, w sprawach związanych ze zgłaszaniem przez te osoby wynalazków, wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych oraz znaków towarowych do opatentowania lub zarejestrowania za granicą i wykonywaniem praw z patentów uzyskanych przez te osoby za granicą, jak również w sprawach związanych z nabywaniem od osób mających zamieszkanie lub siedzibę za granicą praw z patentów i świadectw ochronnych uzyskanych w Polsce, wykonuje przedsiębiorstwo upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego na podstawie art. 53 i 75 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

Art. 14. Prezes Urzędu Patentowego w porozumieniu z Ministrem Finansów i z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali tryb regulowania i wysokość odpłatności za czynności rzeczników patentowych, wykonywane na rzecz innych jednostek gospodarki społeczniczonej oraz osób fizycznych i prawnych w myśl art. 11 i 13.

Art. 15. Pozostają w mocy przepisy ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze dotyczące uprawnienia twórców projektów wynalazczych do pomocy jednostek państwowych, związków zawodowych i organizacji społecznych oraz prawa związków zawodowych, stowarzyszeń technicznych, klubów techniki i racjonalizacji i innych organizacji spo-

łecznych do występowania w interesie twórców wobec jednostek gospodarki społeczniczonej w sprawach dotyczących stosowania i wykorzystania projektów wynalazczych.

Art. 16. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) ministrów stosuje się odpowiednio do przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz do kierowników urzędów centralnych,
- 2) prezydiów wojewódzkich rad narodowych i przewodniczących tych prezydiów stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz przewodniczących tych prezydiów.

Art. 17. Wynikające z ustawy zadania prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego przewodniczącego odnoszą się do wszystkich społeczniczonych zakładów pracy na obszarze województwa, podległych prezydiom rad narodowych.

Art. 18. Przepisy ustawy dotyczące ministrów wykonują odpowiednio kierownicy naczelnych organów organizacji spółdzielczych, zawodowych, stowarzyszeń i innych organizacji społecznych w zakresie ich działalności gospodarczej i naukowej.

Art. 19. 1. Traci moc ustawa z dnia 22 maja 1958 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 31, poz. 139) oraz art. 5 pkt 16 dekretu z dnia 28 września 1949 r. o utworzeniu Polskiej Izby Handlu Zagranicznego (Dz. U. Nr 53, poz. 403).

2. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady, tryb i terminy zakończenia działalności rzeczników patentowych oraz ich zrzeszenia, prowadzonej dotychczas na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, i przepisów na jej podstawie wydanych.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

87

USTAWA

z dnia 21 kwietnia 1966 r.

o ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

Art. 1. 1. Powietrze atmosferyczne podlega ochronie przed zanieczyszczeniem uciążliwym dla człowieka lub wywierającym ujemny wpływ na jego zdrowie bądź na klimat, wegetację roślin, hodowlę zwierząt, wartość użytkową gleby i wody, lub powodującym inne straty dla gospodarki narodowej.

2. Zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego w rozumieniu ustawy jest wprowadzanie do niego substancji stałych, ciekłych i gazowych — zwanych dalej substancjami — w ilościach lub rodzaju, które mogą spowodować przekroczenie dopuszczalnych stężeń w powietrzu atmosferycznym.

3. Ochrona powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem ma na celu zapobieganie przekraczaniu dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym i stopniowe zmniejszanie wprowadzanych do powietrza atmosferycznego substancji przez zakłady, pojazdy mechaniczne, hałdy, wysypiska i inne źródła zanieczyszczenia.

Art. 2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu atmosferycznym, zakres i warunki odstępowania od określonych wielkości stężeń w przypadkach gospodarczo uzasadnionych oraz organy właściwe do orzekania w tych sprawach.

Art. 3. 1. Zakłady, których działalność powoduje lub może spowodować przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym, obowiązane są budować, instalować i eksploatować urządzenia oraz stosować odpowiednie środki służące do ochrony powietrza atmosferycznego przed tym zanieczyszczeniem.

2. Przez zakłady, o których mowa w ustawie, należy rozumieć jednostki państwowe i inne jednostki gospodarki społeczniczonej, osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społeczniczonej oraz prowadzące działalność przemysłową osoby fizyczne.

Art. 4. 1. Projekty planów zagospodarowania przestrzennego oraz lokalizacja ogólna i szczegółowa zakładu, które-